

The Accounting Handling of the "Tangible Assets" with the IFRS (I.A.S. 16) as a Factor of Amelioration of the Efficiency and Viability of the companies listed in the ASE: The case of the Food and Drink Industry

Dr. Dimitris M. Mylonas

Professor Accounting and Finance,
Economist, Legal, Accountant A' class
Thessaloniki, Greece,
dimmylonas@gmail.com

Vlachou Elissavet

Economist M.Sc in Accounting
Thessaloniki - Greece
elisavetvlachou26@gmail.com

Dr. Dimitris Folinas

Associated Professor, Technological Educational Institute of Central
Macedonia,
Thessaloniki - Greece
dfolinas@gmail.com

Astract

The aim of the present paper is the investigation of how much the accounting handling of the «tangible assets» is a factor of amelioration of the efficiency and the viability of a company.

In order to understand in a better way the theoretical framework of the international accounting standard 16 «tangible assets» in the beginning of the dissertation a reference is made to the accounting acceptances and principles as well as to the Greek General Chart of Accounts. Also, the historic review of the International Accounting Standards is quoted and a clear reference is made to the standards which are used nowadays and to the advantages-drawbacks their application brings.

As for the empirical research it was used the group of the introductive companies of the field of food and drinks of the stock market of Athens. The methodology which was followed during research has been based on both Primary elements, which means that a questionnaire was used and processed and Secondary elements, which were taken from the official financial statements of the companies of the field examined. These elements were assessed to be necessary for the pronouncing of the results through the usage of the Financial Indicators of efficiency, Capital Structure and Viability.

The conclusions which come out of the research are encouraging, although the Greek enterprises were called to put into practice the International Accounting Standard into an extremely difficult institutional and financial environment and the same time they had to get over the additional difficulties of their «introvert» characters. Finally, as far as the International Accounting Standard 16 is concerned, its gradual application became a means of improvement of the quality and the completeness of the financial information.

Keywords: tangible assets, international financial reporting standards, IFRS, IAS 16, performance, sustainability

JEL: G00, M40, M41

**Ο Λογιστικός Χειρισμός των Ενσώματων
Ακίνητοποιήσεων με τα Διεθνή Πρότυπα
Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Λ.Π. 16) ,
Παράγοντας Βελτίωσης της Αποδοτικότητας και
της Βιωσιμότητας μιας Εταιρίας: Μελέτη
Περίπτωσης στις Εισηγμένες Εταιρίες στο
Χρηματιστήριο Αθηνών του Κλάδου Τροφίμων και
Ποτών**

Δρ. Δημήτρης Μ. Μυλωνάς

Καθηγητής Λογιστικής και Χρηματοοικονομικών
Οικονομολόγος, Νομικός, Λογιστής Α' Τάξης, Σύμβουλος Εκπαίδευσης
Θεσσαλονίκη, Ελλάδα
dimmylonas@gmail.com

Βλάχου Ελισσάβη

Οικονομολόγος M.Sc στη Λογιστική
Θεσσαλονίκη, Ελλάδα
elisavetvlachou26@gmail.com

Δρ. Φωλίνας Δημήτριος

Αναπληρωτής Καθηγητής, ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας
Θεσσαλονίκη, Ελλάδα
dfolinas@gmail.com

Περίληψη

Σκοπός του παρόντος άρθρου είναι να μελετηθεί και να διερευνηθεί αν η διαφοροποίηση στο λογιστικό χειρισμό των «Ενσώματων Ακίνητοποιήσεων» με βάση τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α. 16) αποτελεί παράγοντα βελτίωσης της Αποδοτικότητας και της Βιωσιμότητας μίας εταιρείας.

Με την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων διασφαλίζεται η ενιαία και ομοιόμορφη αντιμετώπιση πρακτικών λογιστικών θεμάτων και αποφεύγεται, αφενός η σύγχυση και η παραπλάνηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων και αφετέρου παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την οικονομική θέση, τα αποτελέσματα και τις ταμειακές ροές μίας επιχείρησης, προκειμένου να ληφθούν οι κατάλληλες επενδυτικές αποφάσεις. Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 16 καλύπτει τόσο την πληροφόρηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων για τις επενδύσεις που πραγματοποιεί μια οικονομική οντότητα σε ενσώματα πάγια, όσο και τις μεταβολές που επέρχονται σε αυτά. Αναφέρεται στο λογιστικό χειρισμό των ενσώματων παγίων, παρόλο που ορισμένα Πρότυπα απαιτούν την αναγνώριση παγίων βασιζόμενα σε μία διαφορετική προσέγγιση απ' αυτήν του Δ.Λ.Π. 16.

Για την Εμπειρική έρευνα χρησιμοποιήθηκε το σύνολο των εισηγμένων εταιρειών του κλάδου Τροφίμων και Ποτών, που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε στην έρευνα έχει βασισθεί τόσο σε Πρωτογενή στοιχεία, δηλαδή έγινε χρήση, επεξεργασία και ανάλυση των απαντήσεων ημιδομημένου ερωτηματολογίου, όσο και σε Δευτερογενή στοιχεία, τα οποία αντλήθηκαν από τις Δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις της τελευταίας τριετίας των εταιριών του εξεταζόμενου κλάδου.

Η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. και πιο συγκεκριμένα του Δ.Λ.Π. 16 επιβάλλεται ως ένα πλαίσιο αποτύπωσης, αξιολόγησης και σύγκρισης μεγεθών και εντέλει αποτελεί ένα εργαλείο αναβάθμισης της ποιότητας και της πληρότητας των χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Οι συνέργειες που πιθανόν να προκύψουν σε ευρωπαϊκό κοινό πλαίσιο μεταξύ των επιχειρήσεων μπορούν να φέρουν ικανοποιητικά αποτελέσματα σε κεφάλαια, επενδύσεις και απασχόληση. Όλα αυτά συμβάλλουν στην αποδοτικότητα και την βιωσιμότητα των οικονομικών μονάδων του κλάδου τροφίμων - ποτών και της Ελληνικής οικονομίας

Λέξεις-κλειδιά: ενσώματες ακινητοποιήσεις, διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς, Δ.Π.Χ.Π. 16, αποδοτικότητα, βιωσιμότητα

JEL: G00, M40, M41

Εισαγωγή

Ο θεσμός του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (ΕΓΛΣ) καθιερώθηκε στη χώρα μας με το άρθρο 47 του Ν. 1041/1980, ενώ τα επόμενα άρθρα 48 και 49 ορίζουν την έννοια και το σκοπό του σχεδίου και θέτουν το βασικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο θα πρέπει να αναπτυχθεί. Ακολούθησε, το Προεδρικό Διάταγμα 1123/1980 «περί ορισμού του περιεχομένου και του χρόνου ενάρξεως της εφαρμογής του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου» (Βαρβάκης, Μοσχολέα, Παπαναστασάτος, 1997), σύμφωνα με το οποίο καθορίστηκε το λεπτομερειακό περιεχόμενο του ΕΓΛΣ και καθιερώθηκε η 1^η Ιανουαρίου 1982 ως ημερομηνία έναρξης της προαιρετικής εφαρμογής του, καθώς και το περιεχόμενο του οποίου αποτελείται από έξι μέρη. Στη συνέχεια, με το άρθρο 7 του Ν.1882/1990 γίνεται υποχρεωτική εφαρμογή του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου από όλες τις επιχειρήσεις που ελέγχονται υποχρεωτικά από Ορκωτό Ελεγκτή.

Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα αποτελούν το πλαίσιο των κανόνων και των αρχών που διέπουν το λογιστικό, οικονομικό και φορολογικό πεδίο δράσης των επιχειρήσεων. Βασική πηγή των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων αποτέλεσε το Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο (Π.Δ. 1123/1980) καθώς και ο κωδικοποιημένος νόμος περί «Ανωνύμων Εταιριών» Ν. 2190/1920 (Παπάς, 2013)

Στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα έγιναν τροποποιήσεις βάσει του Νόμου 4308/2014. Σύμφωνα με τον νέο Νόμο το Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα τείνουν να έχουν μικρές διαφορές με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να υπάρχει ίδια αντιμετώπιση και σχεδόν ίδια εφαρμογή των κανόνων που διέπουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα τόσο από τις εισηγμένες εταιρίες όσο και από τις μη εισηγμένες (Καραγιώργος, Πετρίδης, 2010).

Θεωρητική προσέγγιση – Μεθοδολογία έρευνας

Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα είναι το κύριο και πλέον αποδεκτό μέσο έκφρασης της Λογιστικής Επιστήμης (Grant Thornton, 2004). Πρόκειται, για μία κωδικοποιημένη μορφή λογιστικών αρχών και κανόνων που κρίνεται απαραίτητο να εφαρμόζονται για τη σύνταξη των Οικονομικών Καταστάσεων. Αποτελούν ένα ευρύ σύνολο λογιστικών προτύπων και Διερμηνειών, τα οποία εκδίδονται από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (International Accounting Standards Board – IASB, 2007) και εφαρμόζονται από επιχειρήσεις που έχουν έδρα σε αριθμό κρατών παγκοσμίως (Νεγκάκης, 2015). Με την εφαρμογή τους διασφαλίζεται ενιαία και ομοιόμορφα η αντιμετώπιση πρακτικών θεμάτων και αποφεύγεται, αφενός η σύγχυση και η παραπλάνηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων και αφετέρου παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την οικονομική θέση, τα αποτελέσματα και τις ταμειακές ροές μίας επιχείρησης, προκειμένου να ληφθούν οι κατάλληλες επενδυτικές αποφάσεις (Γεωργίου, 2003). Επίσης αξίζει να αναφερθεί ότι, η καθιέρωσή τους έχει ως σκοπό τη δημιουργία προϋποθέσεων για μία ολοκληρωμένη και αποτελεσματική αγορά κεφαλαίων, μέσω της δυνατότητας σύγκρισης των καταστάσεων στην ενιαία αγορά, έτσι ώστε να διευκολυνθεί ο ανταγωνισμός και η κυκλοφορία των κεφαλαίων (Νεγκάκης, 2015).

Η Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.), έχοντας ως σκοπό τη δημιουργία μιας κοινής αγοράς, η οποία θα επιτρέψει τη διακίνηση κεφαλαίου, εργατικού δυναμικού και δραστηριοτήτων μεταξύ των κρατών-μελών, υιοθέτησε τα ήδη υπάρχοντα πρότυπα. Έτσι, από το 2005, όλες οι επιχειρήσεις της Ε.Ε. που είναι εισηγμένες σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά, καταρτίζουν και παρουσιάζουν τις Οικονομικές Καταστάσεις σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ, αντικαθιστώντας τα διαφορετικά εθνικά πρότυπα που έκαναν χρήση μέχρι τότε. Η κίνηση αυτή της Ε.Ε. έδωσε την ώθηση και σε άλλες χώρες που συναλλάσσονται με τα κράτη μέλη, να επιταχύνουν τη διαδικασία για την αποδοχή και την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.).

Η υιοθέτηση και η χρήση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) συμβάλει στη βελτίωση και την ανάπτυξη της επικοινωνίας μεταξύ των Διοικήσεων των εταιρειών των μετόχων, καθώς και των υποψηφίων επενδυτών διευρύνοντας ταυτόχρονα το έδαφος για πρόσβαση στην αγορά κεφαλαίου (π.χ. απόκτηση δανειακών κεφαλαίων μέσω τραπεζών με ανταγωνιστικό κόστος). Συγκεκριμένα τα βασικότερα πλεονεκτήματα από την εφαρμογή τους είναι τα εξής (Καραγιώργος, Πετρίδης, 2010):

- Η απεικόνιση των περιουσιακών στοιχείων των εταιρειών γίνεται στην τρέχουσα αξία και όχι στην ιστορική τους αξία.
- Δίνεται δυνατότητα κεφαλαιοποίησης και απόσβεσης σε περισσότερα έτη.
- Για έξοδα διαφήμισης, τεχνολογικής έρευνας και ανάπτυξης δίνεται δυνατότητα (υπό αυστηρές προϋποθέσεις) αναπροσαρμογής των άυλων παγίων στην εύλογη αξία τους, με αντίστοιχη επιβάρυνση ή επαύξηση των Αποτελεσμάτων Χρήσης.
- Τα έξοδα κτήσης ακινητοποιήσεων, πρέπει να αποτελούν μέρος του κόστους κτήσης του παγίου στοιχείου που αφορούν και δεν αποτελούν ξεχωριστό άυλο πάγιο.
- Ο υπολογισμός των αποσβέσεων γίνεται με βάση την ωφέλιμη ζωή των παγίων στοιχείων και όχι με βάση τους σταθερούς συντελεστές.

- Δίνεται η δυνατότητα ενοποίησης όλων των εταιρειών που πληρούν τον ορισμό συνδεδεμένης επιχείρησης ανεξάρτητα από το αν έχουν διαφορετικό αντικείμενο δραστηριότητας.
 - Γίνεται διάκριση των μισθώσεων σε χρηματοδοτικές και λειτουργικές. Οι χρηματοδοτικές μισθώσεις (leasing) καταχωρούνται για το μισθωτή ως αγορασθέντα πάγια και ως πώληση παγίων για τον εκμισθωτή.
- Όσον αφορά τις Οικονομικές Καταστάσεις, καταρτίζονται με βάση τα ΔΛΠ και (Κόντος, 2013):
- Έχουν μεγαλύτερη διαφάνεια.
 - Συγκρισιμότητα με οικονομικές καταστάσεις άλλων εταιριών, καθώς και άλλων χωρών που τα εφαρμόζουν.
 - Πρόκειται για καταστάσεις, οι οποίες δίνουν περισσότερη πληροφόρηση προς τα έξω απ' ότι η επιχειρηματική οντότητα, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα σε όσους ενδιαφέρονται να κάνουν χρήση αυτών των πληροφοριών.
- Η εφαρμογή τους μπορεί να έχει αρκετά πλεονεκτήματα, παρουσιάζει όμως και κάποια μειονεκτήματα, τα οποία σχετίζονται (Καραγιώργος, Πετρίδης, 2010):
- Με το μεγάλο κόστος λόγω του μεγάλου αριθμού του προσωπικού και των αυξημένων υποδομών που απαιτούνται.
 - Με την έλλειψη τυποποίησης στις Οικονομικές Καταστάσεις.
 - Με την πλημμελή υποστήριξη από το ΕΓΛΣ.

Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 16 – Ενσώματες Ακίνητοποιήσεις

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 16 καλύπτει τόσο την πληροφόρηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων για τις επενδύσεις που πραγματοποιεί μια οικονομική οντότητα σε ενσώματα πάγια, όσο και τις μεταβολές που επέρχονται σε αυτά. Αναφέρεται στο λογιστικό χειρισμό των ενσώματων παγίων, παρόλο που ορισμένα Πρότυπα απαιτούν την αναγνώριση παγίων βασιζόμενα σε μία διαφορετική προσέγγιση απ' αυτήν του Δ.Λ.Π. 16. Ένα από τα πρότυπα αυτά είναι το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 17, το οποίο απαιτεί από τις επιχειρήσεις να αναγνωρίσουν ένα μισθωμένο στοιχείο ως ενσώματο πάγιο, βάσει της μεταφοράς των κινδύνων και των οικονομικών οφελών της ιδιοκτησίας (Σακέλλης, 2005). Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι, μία επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 16 για πάγια στοιχεία, τα οποία κατασκευάζει ή αναπτύσσει για μελλοντική χρήση, με σκοπό να τα χρησιμοποιήσει ως επένδυση σε ακίνητα, όταν δεν πληρούν τα κριτήρια αναγνώρισης ως κατηγορία «Επενδύσεις σε Ακίνητα» βάσει του Δ.Λ.Π. 40. Στην περίπτωση όμως που η κατασκευή ή η ανάπτυξη έχει ολοκληρωθεί, το ακίνητο μεταφέρεται στις επενδύσεις σε ακίνητα και η επιχείρηση τότε θα πρέπει να εφαρμόσει το Δ.Λ.Π. 40 (Πρωτοψάλτης, 2008). Σκοπός του προτύπου είναι να καθορίσει το λογιστικό χειρισμό των ενσώματων παγίων και να χειριστεί θέματα όπως η αρχική αναγνώριση των ενσώματων παγίων και ο προσδιορισμός της λογιστικής τους αξίας, οι μέθοδοι προσδιορισμού των αποσβέσεων και μεταγενέστερη τους αποτίμηση, αλλά και η αναγνώριση τυχόν ζημιών απομείωσης. Το Δ.Λ.Π. 16, εφαρμόζεται στα Πάγια Περιουσιακά Στοιχεία, εκτός αν κάποιο άλλο ΔΛΠ παρέχει τη δυνατότητα διαφορετικού λογιστικού χειρισμού (Δ.Λ.Π. 16, παρ. 3) (Grand Thornton, 2016)

Το κόστος ενός στοιχείου των ενσώματων ακίνητοποιήσεων θα αναγνωρίζεται ως περιουσιακό στοιχείο μόνο όταν (Ντζανάτος, 2008: 167:

- ✓ Πιθανολογείται ότι μελλοντικά οικονομικά οφέλη που συνδέονται με το στοιχείο θα εισρεύσουν στην επιχείρηση.
 - ✓ Το κόστος του στοιχείου μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα.
- Το πρώτο κριτήριο συνδέεται με το βαθμό αβεβαιότητας για το λόγο του ότι, οι ωφέλειες που σχετίζονται με το στοιχείο θα εισρεύσουν στην επιχείρηση. Αυτό επιτυγχάνεται, όταν οι κίνδυνοι και τα οφέλη έχουν περιέλθει στην επιχείρηση. Το δεύτερο κριτήριο πληρείται άμεσα, διότι, η συναλλαγή στην οποία στηρίζεται η απόκτηση του παγίου, εξατομικεύει το κόστος του, το οποίο είναι αντικείμενο μίας αμφοτεροβαρούς σύμβασης. Ακόμη και όταν το πάγιο ιδιοκατασκευάζεται, το κόστος του επίσης αποτιμάται αξιόπιστα, αφού στηρίζεται σε επιμέρους συμβάσεις με τρίτους για την απόκτηση των υλικών, της εργασίας και των άλλων στοιχείων του κόστους κατασκευής των στοιχείων. Το ΔΛΠ 16, δεν προσδιορίζει τη μονάδα μέτρησης για την αναγνώριση ενός παγίου στοιχείου, δηλαδή τι αποτελεί ένα πάγιο στοιχείο. Απαιτείται συνεπώς κρίση κατά την εφαρμογή των κριτηρίων αναγνώρισης των ενσώματων παγίων, σύμφωνα με τις ειδικές περιστάσεις της κάθε επιχείρησης. Πολλές φορές κρίνεται σωστό να αθροίζονται διάφορα πάγια, τα οποία δεν έχουν σημαντική αξία, (εργαλεία, βιδολόγοι κ.τ.λ.) και να εφαρμόζονται τα κριτήρια στο σύνολο της αξίας τους. Σύμφωνα με την αρχή της αναγνώρισης η επιχείρηση αποτιμά τα κόστη των ενσώματων παγίων, όταν αυτά πραγματοποιούνται. Στις δαπάνες αυτές συμπεριλαμβάνονται τα κόστη που πραγματοποιήθηκαν αρχικά για την απόκτηση ή την κατασκευή στοιχείου ενσώματων ακινητοποιήσεων, καθώς και τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν μεταγενέστερα για την αντικατάσταση μέρους ενός παγίου ή για τη συντήρησή του (Grand Thornton, 2016).

Το κόστος ενός στοιχείου των ενσώματων ακινητοποιήσεων είναι η ισοδύναμη τιμή μετρητοίς κατά την ημερομηνία αναγνώρισης. Εάν η πληρωμή της αξίας ενός στοιχείου των ενσώματων ακινητοποιήσεων εκτείνεται πέραν των συνήθων πιστωτικών όρων, η διαφορά μεταξύ του συνόλου των πληρωμών και αυτής της τιμής με βάση το όσα ορίζει το ΔΛΠ 23, αναγνωρίζεται ως έξοδο τόκων κατά τη διάρκεια της περιόδου της πίστωσης, εκτός αν ο τόκος αυτός αναγνωρίζεται στη λογιστική αξία του στοιχείου (Πρωτοψάλτης, 2008).

Η κατηγορία των ενσώματων ακινητοποιήσεων αποτελεί μία ομάδα περιουσιακών στοιχείων, όμοιας φύσης και χρήσης για τις λειτουργίες της οικονομικής μονάδας. Παραδείγματα ξεχωριστών κατηγοριών αποτελούν (Πρωτοψάλτης, 2008):

- Οι εδαφικές εκτάσεις
- Τα γήπεδα και τα κτίρια
- Τα μηχανήματα
- Τα πλοία
- Τα αεροσκάφη
- Τα οχήματα
- Τα έπιπλα και σκεύη
- Ο εξοπλισμός γραφείου.

Χρηματοοικονομικοί δείκτες

Ο Ισολογισμός και η κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης αποτελούν τις σημαντικότερες πηγές πληροφόρησης για τη δραστηριότητα των επιχειρήσεων καθώς και για την εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων. Για την ανάλυση των λογιστικών στοιχείων χρησιμοποιούνται οι λεγόμενοι χρηματοοικονομικοί

δείκτες. Οι δείκτες αυτοί δίνουν την δυνατότητα στον αναλυτή να συμπυκνώσει πολλές οικονομικές παραμέτρους σε έναν αριθμό. Η ανάλυση με τη χρήση των αριθμοδεικτών συμβάλλει στην αξιολόγηση της οικονομικής θέσης και των προοπτικών της επιχείρησης και παρέχει την δυνατότητα σύγκρισης της αποδοτικότητας σε σχέση με τη συνολική οικονομία, τον κλάδο που δραστηριοποιείται η επιχείρηση, τους βασικούς ανταγωνιστές του κλάδου, τον προηγούμενο βαθμό αποτελεσματικότητας της ίδιας επιχείρησης. Οι πιο σημαντικοί χρηματοοικονομικοί δείκτες που χρησιμοποιούνται για την χρηματοοικονομική ανάλυση είναι οι κάτωθι:

- **Δείκτες Ρευστότητας**

Οι Δείκτες Ρευστότητας χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της ικανότητας της επιχείρησης να αντιμετωπίζει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της. Με άλλα λόγια, αναλύονται οι συνθήκες κινδύνου επιβίωσης της επιχείρησης.

- **Δείκτες Αποδοτικότητας**

Οι συγκεκριμένοι Δείκτες μας δείχνουν τη σχέση των κερδών και των απασχολούμενων στην οικονομική μονάδα κεφαλαίων, καθώς και τις σχέσεις μεταξύ κερδών και πωλήσεων.

- **Δείκτες Δραστηριότητας**

Οι δείκτες Δραστηριότητας μας δείχνουν την ταχύτητα με την οποία μπορεί μια επιχείρηση να αντλήσει κεφάλαια σε περίπτωση που προκύψει ανάγκη. Αυτό σημαίνει ότι, όσο ταχύτερα η επιχείρηση μετατρέψει τα αποθέματα της και τους εισπρακτέους λογαριασμούς σε μετρητά, τόσο καλύτερη είναι η θέση της.

- **Δείκτες Κεφαλαιακής διάρθρωσης και βιωσιμότητας ή μόχλευσης**

Με τους δείκτες αυτούς αξιολογείτε η ικανότητα μιας επιχείρησης να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της καθώς και ο βαθμός προστασίας που απολαμβάνουν οι πιστωτές της.

Κλάδος τροφίμων – ποτών στην ελληνική χρηματιστηριακή αγορά

Ο ρόλος της εγχώριας βιομηχανίας τροφίμων είναι θεμελιώδης για την ελληνική μεταποιητική βιομηχανία και ευρύτερα για την ελληνική οικονομία. Η ελληνική βιομηχανία Τροφίμων αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς τομείς του δευτερογενή τομέα της εγχώριας οικονομίας και μία από τις κινητήριες δυνάμεις της ελληνικής μεταποίησης, με τις εξελίξεις γύρω από αυτή να επηρεάζουν σημαντικά και το σύνολο της ελληνικής παραγωγής. Η ελληνική βιομηχανία Τροφίμων και Ποτών είναι μια δυναμική, ανταγωνιστική και εξωστρεφής βιομηχανία, με σημαντικές επενδύσεις και επιχειρηματική δραστηριότητα στην Ελλάδα, τα Βαλκάνια και σε όλη την Ευρώπη. Η βιομηχανία τροφίμων διατηρεί όλα αυτά τα χρόνια, ακόμη και στην παρατεταμένη περίοδο ύφεσης για την ελληνική οικονομία το θεμελιώδη ρόλο της, έχοντας αποδείξει ότι διαθέτει τις προϋποθέσεις για να παραμείνει βασικός μοχλός ανάπτυξης.

Τα σημαντικότερα θέματα όσον αφορά το ρόλο της εγχώριας βιομηχανίας τροφίμων και ποτών σχετίζονται:

- ✓ Με την κατεύθυνση της εξωστρέφειας, της ελληνικής ποιότητας του προϊόντος, του ελληνικού brand name.
 - ✓ Με την οργανωμένη προώθηση των ελληνικών τροφίμων.
- Ο αποτελεσματικότερος συντονισμός και η στενότερη συνεργασία των εκπροσώπων του κλάδου μπορούν να συμβάλουν:
- ✓ Στη βελτίωση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας της προσπάθειας προβολής των ελληνικών προϊόντων.
 - ✓ Στη διασφάλιση επιλογής της σωστής στρατηγικής.

- ✓ Στη σταθερότητα υλοποίησης του μακροχρόνιου σχεδιασμού της.
- Η δημιουργία προστιθέμενης αξίας και η ενίσχυση της εξωστρέφειας του κλάδου συμβάλει σε μεγάλο βαθμό και στην προβολή του ελληνικού προϊόντος, μέσα από τα κατάλληλα σχεδιασμένα δίκτυα διανομής, στην ποιότητα, τη διαφοροποίηση και στην ενίσχυση του προτύπου της ελληνικής / μεσογειακής κουζίνας. Οι νέες τεχνολογίες, η καινοτομική δραστηριότητα καθώς και τα προϊόντα έρευνας και ανάπτυξης οδηγούν καθοριστικά τις εξελίξεις σε όλα τα στάδια παραγωγής και διάθεσης στο χώρο των τροφίμων, ενώ η ταχύτατη μεταβολή τους καθιστά αναγκαία την ταχεία προσαρμογή, την εγρήγορση και την ευελιξία του ανθρώπινου δυναμικού, ώστε να είναι ικανό να ανταποκριθεί άμεσα, έγκαιρα και αποτελεσματικά στις μεταβολές αυτές και τις νέες απαιτήσεις στο πλαίσιο του διεθνούς ανταγωνισμού (IOBE, 2016).

Μεθοδολογία έρευνας

Στη μελέτη της έρευνας εξετάζεται ο λογιστικός χειρισμός των ενσώματων ακινητοποιήσεων με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς ως παράγοντας Βελτίωσης της Αποδοτικότητας και της Βιωσιμότητας μιας εταιρίας. Το δείγμα της έρευνας αποτελείται από το σύνολο των είκοσι τριών εισηγμένων εταιριών στο Χρηματιστήριο Αθηνών που δραστηριοποιούνται στον κλάδο των Τροφίμων & Ποτών. Η έρευνα της συγκεκριμένης εργασίας έχει βασισθεί τόσο σε πρωτογενή, όσο και σε δευτερογενή στοιχεία προκειμένου να θεωρηθεί ικανοποιητική και αξιόπιστη. Η χρησιμοποίηση του ερωτηματολογίου ως ερευνητικό εργαλείο σχεδιάστηκε για να εξυπηρετήσει τους σκοπούς της έρευνας της συγκεκριμένης μελέτης. Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από είκοσι τρεις (23) ερωτήσεις κλειστού τύπου οι οποίες συνοδεύονται από πιθανές εναλλακτικές απαντήσεις, ενώ στο τέλος του ερωτηματολογίου υπάρχουν τρεις ερωτήσεις ανοιχτού τύπου. Συνολικά συγκεντρώθηκαν από τα στελέχη των είκοσι τριών εταιριών που συμμετείχαν στην έρευνα 110 απαντημένα ερωτηματολόγια.

Η συλλογή των ετήσιων δελτίων έγινε μέσα από την ηλεκτρονική σελίδα του Χρηματιστηρίου Αθηνών, στην οποία κάθε εισηγμένη εταιρία υποχρεούται, πειθαρχώντας στο πλαίσιο που διαμορφώνει η εταιρική διακυβέρνηση, να δημοσιεύει τις ετήσιες Οικονομικές της Καταστάσεις. Κατά τη διεξαγωγή της έρευνας έγινε μελέτη και ανάλυση όχι μόνο των στοιχείων που δημοσιεύονται στις επίσημες Οικονομικές Καταστάσεις των εταιριών, αλλά και των στοιχείων που εμπεριέχονται στα Ετήσια Δελτία αυτών. Η αξιολόγηση των στοιχείων έγινε για τρία έτη (2014, 2015, 2016) με τη χρήση και ανάλυση των χρηματοοικονομικών δεικτών Αποδοτικότητας και Βιωσιμότητας. Σκοπός της πρακτικής αυτής, ήταν αφενός μεν να επαληθευτεί, όπου αυτό ήταν εφικτό, η αξιοπιστία των δημοσιευμένων στις Οικονομικές Καταστάσεις στοιχείων, αλλά και να αντληθεί κάθε είδους σχετική πληροφορία που θα οδηγούσε στην πληρέστερη κατανόηση αυτών.

Βασικά ευρήματα της έρευνας

Κατά τη συλλογή των απαντήσεων και την επεξεργασία τους παρατηρείται ότι στην έρευνα συμμετείχαν κατά κύριο λόγο οι Προϊστάμενοι Λογιστηρίου (34% των συμμετεχόντων), καθώς και οι Διευθυντές της Οικονομικής Διεύθυνσης (27%). Η Οικονομική Διεύθυνση των εταιριών είναι στελεχωμένη τόσο από άνδρες (55%), όσο και από γυναίκες (45%).

Όσον αφορά το εκπαιδευτικό επίπεδο, οι Διοικήσεις των εταιριών του κλάδου επιλέγουν απόφοιτους Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ΑΕΙ-ΤΕΙ (45%). Κάποιες από τις εταιρίες για την αποτελεσματικότερη λειτουργία και τη καλύτερη απόδοση του Οικονομικού Τμήματος έχουν προβεί σε προσλήψεις προσωπικού, οι οποίοι είναι κάτοχοι μεταπτυχιακού διπλώματος (29%), καθώς και Διδακτορικού τίτλου σπουδών, σε μικρό όμως ποσοστό (10%). Δεν θα πρέπει να παραληφθεί ότι, στις συγκεκριμένες εταιρίες απασχολούνται και απόφοιτοι Λυκείου (16%), το ποσοστό των οποίων τείνει να μειώνεται με το πέρασμα των χρόνων.

Επίσης, ένα σημαντικό προσόν του απασχολούμενου προσωπικού στον κλάδο τροφίμων - ποτών είναι η Προϋπηρεσία του. Κατά κύριο λόγο το 45% έχει προϋπηρεσία 21-30 χρόνια και ακολουθεί το προσωπικό με 11-20 (25%), 0-10 (23%) και 31-40 έτη(7%).

Στην παρούσα οικονομική συγκυρία, η έλλειψη ρευστότητας σε ποσοστό 25% παραμένει ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η αγορά και καλούνται να λύσουν με την σειρά τους οι επιχειρήσεις. Η περαιτέρω συμπίεση του εργασιακού κόστους, η αύξηση στους φόρους και η έλλειψη επενδύσεων που θα δημιουργούσαν συνθήκες ρευστότητας και νέων θέσεων εργασίας, επιτείνει το πρόβλημα με απρόβλεπτες συνέπειες στην απόδοση των επιχειρήσεων. Ένα ακόμη σημαντικό πρόβλημα σε ποσοστό 26%, όπως αναφέρεται από τα συμμετέχοντα στην έρευνα στελέχη, είναι οι ελάχιστες επενδύσεις. Η επενδυτική δραστηριότητα στη χώρα μας βρίσκεται στάσιμη για το μεγαλύτερο ποσοστό των επιχειρήσεων. Η στασιμότητα αυτή οφείλεται σε ένα βαθμό στο γεγονός ότι, οι επιχειρηματίες και οι επενδυτές δε θεωρούν ως αναγκαίες τις νέες επενδύσεις, αφού ένα μεγάλο μέρος της παραγωγικής δυναμικότητας παραμένει αναξιοποίητο. Από την άλλη πλευρά, το πρόγραμμα ΕΣΠΑ, αφενός μεν φαίνεται ότι αποτελεί ελπίδα ανάκαμψης και νέων επενδύσεων, αφετέρου δε παραμένει αναξιοποίητο, λόγω της μεγάλης γραφειοκρατίας. Επιπλέον οι Υψηλές Πιστώσεις (21%), τα υψηλά κόστη (15%) και οι χαμηλές Αποδόσεις (13%), σε συνδυασμό με την έλλειψη ρευστότητας και τις χαμηλές επενδύσεις, αποτελούν τροχοπέδη για την ανάπτυξη και καλή λειτουργία των επιχειρήσεων και της πραγματικής οικονομίας.

Το μεγαλύτερο ποσοστό της τάξεως του 31% των εισηγμένων εταιριών του κλάδου Τροφίμων & Ποτών αντιμετωπίζει τη χρήση των ΔΛΠ ως μέσο απαραίτητο για την παροχή πληρέστερων και πιο ποιοτικών χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Το 25% θεωρεί την εφαρμογή τους ως μια πρόσθετη εργασία στο σύνολο των εργασιών του Οικονομικού Τμήματος - Λογιστηρίου, ενώ το υπόλοιπο 44% διαιρείται σε 2 ίσα μέρη δηλαδή, το 22% θεωρεί ότι τα ΔΛΠ είναι μία υποχρέωση και το υπόλοιπο 22% τα χρησιμοποιεί ως απαραίτητο εργαλείο για την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων χρηματοοικονομικών πληροφοριών.

Ένας από τους κύριους λόγους της υποχρεωτικής εισαγωγής των Δ.Π.Χ.Α στις εισηγμένες επιχειρήσεις, αποτέλεσε η ανάγκη για την αποτύπωση των Οικονομικών Καταστάσεων, οι οποίες θα χαρακτηρίζονται από την ομοιογένεια και την αξιοπιστία των στοιχείων, έναντι της μέχρι τότε εφαρμοζόμενης πρακτικής. Η συντριπτική πλειοψηφία του 51% των ερωτώμενων οικονομικών στελεχών επιβεβαιώνει ότι η εφαρμογή των ΔΛΠ παρέχει περισσότερο αξιόπιστες πληροφορίες στις οικονομικές καταστάσεις, ενώ το 26% απάντησε ότι, με την εφαρμογή των ΔΛΠ οι οικονομικές καταστάσεις παρέχουν λιγότερο

αξιόπιστες και διαφανείς πληροφορίες και τέλος το υπόλοιπο 23% υποστηρίζει ότι δε θα επέλθει καμία αλλαγή.

Από τις απαντήσεις που δόθηκαν, το 38% υποστηρίζει ότι, η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων έχει επιδράσει θετικά στην εικόνα της επιχείρησης, για το λόγο ότι τα Δ.Λ.Π. παρέχουν χρήσιμη πληροφόρηση για τη λήψη αποφάσεων, αναδεικνύουν κινδύνους καθώς και άλλα σημαντικά θέματα, διευκολύνουν τη διεθνοποίηση των ελληνικών επιχειρήσεων και βελτιώνουν την πιστοληπτική τους ικανότητα. Ακόμη 27% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι η χρήση των ΔΛΠ έχει βοηθήσει τις Ελληνικές εταιρείες να ανταγωνίζονται σε ισότιμη βάση για την εξεύρεση χρηματοοικονομικών πόρων, τόσο στις κοινοτικές, όσο και στις διεθνείς κεφαλαιαγορές. Παρά τα θετικά στοιχεία που έχει επιφέρει η εφαρμογή τους, ένα ποσοστό της τάξεως του 35% πιστεύει ότι παρουσιάζουν και πολλές αδυναμίες της επιχείρησης. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις δεν είναι κατάλληλα προετοιμασμένες για να δεχθούν αλλαγές στη λογιστική διαδικασία που ακολουθούσαν ήδη.

Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων της ερώτησης σχετικά με τον τρόπο ομαλής μετάβασης στο ΔΛΠ 16 προκύπτει ότι τα στελέχη των επιχειρήσεων επιλέγουν κατά κύριο λόγο και με ποσοστό 64% τη σταδιακή εφαρμογή των ΔΛΠ. Η υιοθέτηση τους διευκολύνει, χωρίς άλλο τη συγκρισιμότητα της αποδοτικότητας των εισηγμένων επιχειρήσεων σε οποιαδήποτε αγορά. Γι' αυτό θα πρέπει να γίνει με υπευθυνότητα και συνέπεια για να αποφευχθεί το γεγονός να έχουμε λανθασμένη εικόνα των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων.

Τα ΔΛΠ αποτελούν ένα εργαλείο οικονομικής ανάλυσης, δίνοντας τη δυνατότητα στους χρήστες των Οικονομικών Καταστάσεων να έχουν μια κοινή, σαφή και αναλυτική, μέσω των σημειώσεων τους, εικόνα των δραστηριοτήτων και των επιδόσεων μιας οικονομικής οντότητας με βάση τις φορολογητέες ταμειακές ροές. Ένα από βασικότερα θέματα που απασχολούν τις εταιρίες που εφάρμοσαν το ΔΛΠ 16 είναι ο τρόπος υπολογισμού της εύλογης αξίας, στην οποία αποτιμώνται τα περιουσιακά στοιχεία. Αυτό προκύπτει και από τις απαντήσεις που ελήφθησαν για τη συγκεκριμένη ερώτηση με το μεγαλύτερο ποσοστό να ανέρχεται στο 58%. Ακόμη το 25% των ερωτηθέντων διαφωνεί για το λόγο ότι κάθε επιχείρηση έχει διαφορετικές ανάγκες και το υπόλοιπο 17% δε γνωρίζει τη χρήση και τη λειτουργία του ΔΛΠ 16, που σχετίζεται με την εύλογη αξία των ενσώματων ακινητοποιήσεων.

Από τις απαντήσεις που δόθηκαν από τα στελέχη των εταιρειών που συμμετείχαν στην έρευνα στην ερώτηση «Τι πιστεύετε ότι κερδίσατε από την εφαρμογή του ΔΛΠ 16», προκύπτει το γεγονός ότι η εφαρμογή του ΔΛΠ 16 σε μία επιχείρηση με μεγάλο αριθμό παγίων συμβάλλει στα εξής:

- ✓ Πραγματική απεικόνιση της περιουσίας της εταιρείας, ορθολογικές αποσβέσεις, αύξηση της αξίας και της αποτίμησης της εταιρείας.
- ✓ Καλύτερη απεικόνιση των οικονομικών μεγεθών.
- ✓ Μικρότερη αξία αποσβέσεων και συνεπώς βελτίωση του αποτελέσματος.
- ✓ Αύξηση ιδίων κεφαλαίων, καθώς και ορθολογική παρακολούθηση της αξίας και της ζωής των παγίων στοιχείων.
- ✓ Υπεραξία λόγω εύλογης αποτίμησης.
- ✓ Το κόστος του ενεργητικού στοιχείου μπορεί να μετρηθεί με αξιόπιστες μεθόδους.

Με βάση τις απαντήσεις από την ανάλυση των ερωτηματολογίων προκύπτει ότι οι εισηγμένες εταιρίες του κλάδου Τροφίμων και Ποτών στην προσπάθεια τους να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ ακολούθησαν κάποιες στρατηγικές σύμφωνα με τις ανάγκες τους όπως:

- ✓ Προϋπολογισμός κόστους και χρόνου.
- ✓ Σύναψη συνεργασίας με εξωτερικούς συνεργάτες.
- ✓ Δημιουργία μίας ομάδας ατόμων που έχουν αναλάβει αποκλειστικά την ολοκλήρωση της εφαρμογής.
- ✓ Συνεχής εκπαίδευση του υπάρχοντος προσωπικού σχετικά με την εφαρμογή των ΔΛΠ και ταυτόχρονος χειρισμός των ΕΛΠ και ΔΛΠ σε πρωτογενή βάση.
- ✓ Έγκαιρη ενημέρωση για τις συνεχόμενες προσθήκες και αλλαγές που γίνονται στη Νομοθεσία των ΔΛΠ.
- ✓ Καλύτερη και αποτελεσματικότερη οργάνωση της Οικονομικής Διεύθυνσης.

Τα στελέχη των εισηγμένων εταιριών του κλάδου Τροφίμων και Ποτών θεωρούν ότι η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων αποτελεί παράγοντα βελτίωσης της αποδοτικότητας και της βιωσιμότητας για την εταιρία στην οποία εργάζονται τόσο λογιστικά όσο και στρατηγικά σε όλα τα επίπεδα. Συνεπώς η υιοθέτησή τους παρά τα αρχικά προβλήματα που μπορεί να δημιουργήσει, συνέβαλλε θετικά στην αποτελεσματικότερη λειτουργία των επιχειρήσεων.

Από την ανάλυση των στοιχείων της δευτερογενούς έρευνας προκύπτει, ότι σε ποσοστό 60% ο κλάδος Τροφίμων – ποτών (εταιρείες που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών, αποτελείται από αποτελεσματικές επιχειρήσεις, οι οποίες στηριζόμενες στο μεγάλο περιθώριο μεικτού κέρδους «απολαμβάνουν» την κερδοφορία. Για την πραγματοποίηση των πωλήσεων τους, προβαίνουν σε εντατική χρησιμοποίηση των παγίων περιουσιακών τους στοιχείων. Οι εν λόγω επιχειρήσεις είναι σε θέση να καλύπτουν τις υποχρεώσεις τους, ενώ ο κίνδυνος αθέτησης για την εξόφληση των υποχρεώσεών τους είναι μικρός. Οι πιστωτές απολαμβάνουν μεγαλύτερη ασφάλεια και η αύξηση του παγίου κεφαλαίου χρηματοδοτείται σε μεγάλο ποσοστό από τα ίδια κεφάλαια.

Το υπόλοιπο 40% απαρτίζεται από ζημιογόνες επιχειρήσεις, οι οποίες παρουσιάζουν δυσκολία, προκειμένου να επιτύχουν ικανοποιητικές αποδόσεις στις επενδύσεις τους. Οι πωλήσεις τους κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα. Αυτό σημαίνει, ότι υπάρχει αδυναμία στο να καλύψουν τα σταθερά κόστη και το κόστος πωληθέντων βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα. Τα κεφάλαια που επενδύουν οι φορείς σε αυτές δεν αποδίδουν. Χρησιμοποιούν σε μικρότερο βαθμό τα στοιχεία του Ενεργητικού. Η αύξηση του υπενδεδυμένου κεφαλαίου βασίζεται σε μεγάλο ποσοστό στο δανεισμό και αυτό μπορεί να συνεπάγεται την υπερεπένδυση κεφαλαίων στα στοιχεία του Ενεργητικού. Παρά τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκονται, είναι σε θέση να εξοφλούν τις υποχρεώσεις τους, αδυνατούν όμως στην τακτοποίηση των τόκων.

Συμπεράσματα

Στην παρούσα μελέτη επιχειρήθηκε η παρουσίαση των διατάξεων του ΔΛΠ 16 που πραγματεύεται το λογιστικό χειρισμό των ενσώματων ακινητοποιήσεων που διαθέτουν οι επιχειρήσεις. Συγκεκριμένα, η έρευνα εστίασε στο λογιστικό χειρισμό των ενσώματων ακινητοποιήσεων με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, ως παράγοντα βελτίωσης της αποδοτικότητας και της βιωσιμότητας μίας εταιρίας. Η έρευνα διενεργήθηκε στις εισηγμένες εταιρίες του κλάδου Τροφίμων – ποτών στο Χρηματιστήριο Αθηνών.

Αξιοποιώντας τα ευρήματα τόσο της Πρωτογενούς όσο και της Δευτερογενούς έρευνας, τα οποία παρουσιάστηκαν σε προηγούμενο κεφάλαιο παραθέτουμε τα συμπεράσματα, τα οποία έχουν εξαχθεί στο πλαίσιο της μελέτης.

Αρχικά, θα πρέπει να αναφερθεί, ότι η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων αποτελεί μια νομοθετική ρύθμιση που επιβλήθηκε από σχετικούς κανονισμούς της Ε.Ε. και ως εκ τούτου υπερισχύει οποιασδήποτε αντίθετης εσωτερικής (εθνικής) διάταξης. Η ρύθμιση αυτή έχει ως αποτέλεσμα τη θεαματική βελτίωση της Εφαρμοσμένης Λογιστικής, καθώς και την ουσιαστική προαγωγή του λογιστικού επαγγέλματος και της λογιστικής επιστήμης στην Ελλάδα γενικότερα. Τα ΔΛΠ αποτελούν ένα σημαντικό εργαλείο για τις επιχειρήσεις. Στόχος τους είναι η καλύτερη οργάνωση και η ορθότερη παρουσίαση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Τα αποτελέσματα που εξάγονται με τη χρήση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων δε χρήζουσαν αμφισβήτησης τόσο από τους ιδιωτικούς, όσο και από τους δημόσιους φορείς. Η πρώτη εφαρμογή των ΔΛΠ στις ελληνικές επιχειρήσεις επέφερε μία σειρά σημαντικών αλλαγών σχετικά με το λογιστικό χειρισμό, αλλά και πολλές αλλαγές οργανωτικού και διοικητικού χαρακτήρα.

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, η εισαγωγή των ΔΠΧΑ φαίνεται, ότι κατάφερε να εξυπηρετήσει τον πρωταρχικό στόχο, δηλαδή την ικανοποίηση των κριτηρίων συγκρισιμότητας, σαφήνειας, αξιοπιστίας και συνάφειας. Συνεπώς, η αποτελεσματικότητα της κεφαλαιαγοράς, καθώς και η ουσιαστική επικοινωνία μεταξύ των επιχειρήσεων, αναλυτών και μετόχων, δανειστών και επενδυτικού κοινού βασίζεται σε μεγάλο βαθμό τόσο στην ποιότητα, όσο και στο περιεχόμενο των λογιστικών προτύπων.

Για τη σταδιακή εφαρμογή τους, οι εισηγμένες επιχειρήσεις του κλάδου Τροφίμων – ποτών χρειάστηκε να ακολουθήσουν μία σειρά από στρατηγικές, όπως η σύναψη συνεργασίας με εξωτερικούς συνεργάτες, αναδιοργάνωση, εκπαίδευση και συνεχή ενημέρωση του οικονομικού τμήματος, καθώς και αναβάθμιση software, προκειμένου να αντιμετωπίσουν το επιπλέον κόστος και το χρόνο που απαιτείται.

Από την έρευνα προκύπτει ότι η εφαρμογή του Προτύπου επέφερε σημαντικά οφέλη, τα οποία συνέβαλαν στην αποδοτικότητα και τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων. Ένα όμως από τα σημαντικότερα θέματα που απασχολεί τις εταιρείες του κλάδου τροφίμων-ποτών είναι ο τρόπος υπολογισμού της εύλογης αξίας, στην οποία θα αποτιμηθούν τα πάγια περιουσιακά στοιχεία. Δεδομένου, ότι η εύλογη αξία αποτελεί ένα πολύ καλό μέτρο αξιολόγησης της απόδοσης είναι εφικτό για τις επιχειρήσεις να προβλέψουν τις μελλοντικές χρηματοροές που είναι δυνατόν να προέλθουν από την κατοχή του στοιχείου.

Σχετικά με το λογιστικό χειρισμό των ενσώματων ακινητοποιήσεων, προέκυψαν αρκετές αλλαγές, με άμεση και σημαντική επίδραση κυρίως στην αποδοτικότητα και στην αποτελεσματικότητα που εμφανίζουν οι επιχειρήσεις. Οι σημαντικότερες αλλαγές προέρχονται λόγω του διαφορετικού λογιστικού χειρισμού των αποσβέσεων και των αποτιμήσεων των παγίων.

Σύμφωνα με τη θεωρία το πρότυπο δεν προσδιορίζει σταθερό ποσοστό απόσβεσης επί της αναπόσβεστης αξίας, αλλά αυτό εξαρτάται από την ωφέλιμη ζωή των παγίων. Οι εταιρείες έχουν τη δυνατότητα να προσαρμόσουν την ωφέλιμη ζωή των παγίων με βάση τη χρονική διάρκεια που υπολογίζουν στη χρήση. Αυτό σημαίνει, ότι ανάλογα με το χρόνο που ορίζεται ως χρονική

διάρκεια αξιοποίησης των παγίων μοιράζεται το λογιστικό έξοδο των αποσβέσεων. Έτσι, για όσα χρόνια αποσβένεται ένα πάγιο, κάθε χρόνο το ποσό της απόσβεσης μειώνεται. Τα έξοδα απόσβεσης μπορεί να είναι λιγότερα, αλλά επηρεάζουν θετικά τα αποτελέσματα.

Εκτός των επιπτώσεων στα αποτελέσματα, σημαντικές είναι οι επιδράσεις του ΔΛΠ 16 και στην Καθαρή Θέση των επιχειρήσεων. Οι εταιρίες φαίνεται να επωφεληθήκαν από τις διαφορετικές προσεγγίσεις του προτύπου στην αποτίμηση των παγίων μετά την αναγνώριση.

Συνοψίζοντας, η εφαρμογή των Δ.Π.Χ.Α. επιβάλλεται ως ένα πλαίσιο αποτύπωσης, αξιολόγησης και σύγκρισης μεγεθών. Οι εταιρείες του κλάδου τροφίμων – ποτών ανταποκρίθηκαν με επιτυχία στις απαιτήσεις που επέβαλε η εισαγωγή τους και ήδη έχει καταγραφεί βελτίωση της λειτουργίας αυτών. Οι συνέργειες που έχουν προκύψει σε ευρωπαϊκό κοινό πλαίσιο μεταξύ των επιχειρήσεων έφεραν ικανοποιητικά αποτελέσματα σε κεφάλαια, επενδύσεις και απασχόληση. Όλα αυτά έχουν συμβάλλει στην αποδοτικότητα και την βιωσιμότητα των οικονομικών μονάδων του κλάδου τροφίμων – ποτών και της Ελληνικής οικονομίας γενικότερα.

Βιβλιογραφία

- Βαρβάκης Κ., Μοσχολέα Δ. & Παπαναστασάτος Α., (1997), «Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο», Οργανισμός Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων, Αθήνα.
- Γεωργίου Α., (2003), «Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα IAS», Εκδόσεις Σάκκουλας Α.Ε., Αθήνα.
- International Accounting Standards Board, (2007), «Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης» Εκδόσεις Ι.Ε.Δ.Α.Π, Λονδίνο.
- Grand Thornton (2004), «Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα I.F.R.S. - Αναλυτική Παρουσίαση», Grand Thornton Α.Ε., Αθήνα.
- Grand Thornton (2016), «Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, IFRS -Αναλυτική Παρουσίαση», Grand Thornton Α.Ε., Αθήνα.
- Ίδρυμα Οικονομικών & Βιομηχανικών Ερευνών (2016), «Ετήσια Έκθεση Τροφίμων και Ποτών – Facts and Figures 2016», IOBE, Αθήνα.
- Καραγιώργος Θ. & Πετρίδης Α., (2010), «Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα – Η Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.) σε συνδυασμό με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο – Θεωρία & Πράξη», Εκδόσεις Αλεξοπούλου Μ. – Καραγιώργος Α. Ο.Ε., Θεσσαλονίκη.
- Κόντος, Γ., (2015), «Χρηματοοικονομική Λογιστική/ΔΛΠ-ΕΛΠ», Εκδόσεις Διπλογραφία, Αθήνα.
- Νεγκάκης Χ., (2015), «Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς – Θεωρία και Εφαρμογές», Εκδόσεις Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Θεσσαλονίκη.
- Νεγκάκης Χ., (2015), «Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς – Ειδικά Θέματα», Εκδόσεις Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Θεσσαλονίκη.
- Ντζανάτος Δημήτρης (2008), «Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με απλά λόγια και οι διαφορές τους από τα Ελληνικά», Εκδόσεις Καστανιώτης, Αθήνα.
- Παπάς Α., (2013) «Εισαγωγή στην Χρηματοοικονομική Λογιστική», Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα.
- Πρωτοψάλτης Ν., (2008), «Κωδικοποίηση Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και Διερμηνειών», εκδόσεις Σταμούλης, Αθήνα.
- Σακέλλης, Ε., (2005), Σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων που προβλέπουν τα ΔΛΠ με βάση το ΕΓΛΣ, Εκδόσεις ιδίου, Πειραιάς.